

TWEESTRIJD

AFLEVERING TWEE

Scenario:

Matthijs Bockting & Pieter van den Berg

Regie:

Kadir Ferati Balci

Producent:

Tomtit Film

Mockingbird Productions

SHOOTING SCRIPT

05-08-2022

De Arabische teksten ontbreken nog

IN HET VERLEDEN ijsbeert ERIC (49) door zijn woonkamer - waar het bankstel, de tafels en kasten niet echt bij elkaar lijken te horen. Duidelijk ingericht door een man alleen.

Een telefoon op tafel TRILT - Eric grijpt er meteen naar. Zat er duidelijk op te wachten --

ERIC

Lau..?!

CROSS CUT MET:

LAURA (20) staat in een donkere kamer. Door een van de kleine ramen hoog bij het plafond is een minaret te zien. Op de achtergrond klinkt GEROEZEMOES van de drukke stad.

Tekst over beeld: mei 2016 - huis van Laura en Ibrahim in Mosul, Irak.

IBRAHIM (25) staat naast Laura. Ze kijken naar de gouden Samsung Galaxy in Laura's handen - Eric's stem klinkt over de speaker --

ERIC (O.S.)

Alles goed, ben je veilig..?

LAURA

Ja, maar ik heb niet lang. Weet je al meer..?

ERIC (O.S.)

Ja, ik heb gesproken met-

IN ZOETERMEER houdt Eric even in - bedenkt zich iets --

ERIC (O.S.) CON'T (cont'd)

Ben je alleen?

IN MOSUL kijkt Laura Ibrahim even aan - dan, resoluut --

LAURA

Ja, Ibi is naar het gebed.

Ibrahim kijkt Laura gespannen aan, *gelooft hij dat wel?*

MAAR IN ZOETERMEER lijkt Eric gerustgesteld --

ERIC (O.S.)

Fijn. Oké, die vriend in Turkije heeft een paar NGO-vrachtwagens die ze nooit controleren. Dus als jullie daarin mee willen, moeten jullie-

IN MOSUL lacht Laura naar Ibrahim: zie je dat hij er in trapt. Maar Ibrahim lacht niet terug, hij heeft een idee --

IBRAHIM
(fluistert)
Vraag geld...

Laura knikt - onderbreekt haar vader --

LAURA
Pap, sorry. Maar het is beter als je ons geld stuurt. Dan kunnen we zelf iets regelen...

IN ZOETERMEER valt Eric even stil --

ERIC (O.S.)
Lau, ik snap dat jij en Ibrahim de situatie beter kennen, maar die mannen weten echt wat ze doen...

LAURA (V.O.)
Ja, weet ik. Maar ik doe niks zonder dat Ibi het wil...

ERIC (O.S.)
Oké... Ik zal kijken wat ik kan.

LAURA (V.O.)
Thanks pap... Je bent een held.

Eric glimlacht om het compliment.

IN MOSUL lacht Laura opgelucht naar Ibrahim - die gebaart dat Laura het gesprek moet beëindigen.

-- TITELSEQUENTIE --

203 INT. EBI VUGHT - DAG

203

IN HET HEDEN wordt LAURA (20) door CIPIER ANNETTE en CIPIER STEPHANIE een klinische kamer met mintgroene muren ingeleid.

Tekst over beeld: augustus 2016 - Extra Beveiligde penitentiare Inrichting (EBI) in Vught.

Laura is geblinddoekt met een speciale bril, geboeid aan handen en voeten. Cipier Annette neemt de bril af. Laura knijpt met haar ogen tegen het licht.

Cipier Stephanie zet een bakje neer voor Laura op de grond.

CIPIER STEPHANIE
Uitkleden...

Laura kijkt de vrouwen onzeker aan - neemt dan haar hidjab af en kleedt zich onwennig uit.

CUT TO:

De broodmagere, naakte Laura stapt rillend van de kou op een weegschaal. Laura kijkt geschrokken naar het scherm: ze weegt maar 44 kilo.

CUT TO:

Laura trekt haar shirt weer aan. Alleen haar hidjab ligt nog voor haar. Laura kijkt naar de doek en neemt een besluit.

Ze geeft het bakje met de hidjab er nog in aan Cipier Stephanie --

LAURA

Die hoef ik niet meer.

De vrouw kijkt vol ongeloof van Laura naar Cipier Annette. Laura negeert de blikwisseling. *Staat achter haar besluit.*

204 **INT. EBI VUGHT - GANG - DAG**

204

Laura loopt - zonder hidjab - door een lange gang, handen en voeten in boeien. Beide cipiërs lopen vlak achter haar.

De gang heeft dezelfde mintgroene muren, af en toe een celdeur, afgewisseld met hier en daar een abstract schilderij.

Cipier Annette stopt voor een celdeur, Laura houdt automatisch in. Cipier Annette knikt naar een camera in de hoek van de gang.

Laura schrikt van een schallende ZOEMER en de celdeur die met een KLIK openspringt.

De cipier gebaart Laura naar binnen te stappen. Laura doet gedwee wat haar gevraagd wordt.

205 **INT. EBI VUGHT - CEL LAURA - DAG**

205

Laura kijkt rond in de krappe en functionele cel. Alles is van roestvrij staal, heeft afgeronde hoeken en zit vastgeschroefd.

CIPIER ANNETTE

Handen...

Laura draait zich om en steekt haar handen door een luik in de celdeur. Haar handboeien worden vanaf de gang afgedaan.

Laura trekt haar handen terug. Het luik van de celdeur KLAPT dicht, gevolgd door een ZOEMER en het slot dat DICHT KLIKT. En dan daalt het bij Laura in: *ze zit weer opgesloten.*

206 INT. EBI VUGHT - BEZOEKERSRUIMTE - DAG

206

Een SCHELLE ZOEMER gevolgd door het KLIKKEN van een slot.

Laura stapt - zonder hidjab - een kleine ruimte in. Achter centimeters dik glas - zit JANNA DOESBURG (37) aan een klein tafeltje. Een vriendelijke glimlach --

JANNA
(via intercom)
Hallo Laura.

LAURA
Hallo...

JANNA
Ik ben Janna Doesburg. Je vader heeft mij gevraagd je in deze zaak te vertegenwoordigen, dus als jij dat ook goed vindt...

Geen reactie. Laura vertrouwt Janna duidelijk nog niet.

Janna bekijkt Laura nog eens goed --

JANNA (cont'd)
Je draagt geen hoofddoek meer?

LAURA
Ik geloof niet meer.

JANNA
Oké... Maar weet dat er ook mensen zullen zijn die dat verdacht vinden.

LAURA
Dus moet ik hem maar weer op doen?

Janna peilt de vijandelijke Laura - *ze heeft wel een punt.* Dan wijst ze op een stoel. Laura neemt onwennig plaats --

JANNA
Goed. We hebben niet heel lang. Breek in als je vragen hebt. Oké?

Laura knikt. Janna praat snel en zakelijk, wijst op de CAMERA AAN HET PLAFOND --

JANNA (cont'd)

Hoewel ze onze gesprekken niet mogen gebruiken, wordt verder alles opgenomen. Alles wat je doet en zegt proberen ze tegen je te gebruiken.

Laura verwerkt de informatie even, dan --

LAURA

Wanneer kan ik mijn kinderen zien?

Janna kijkt Laura aan - *kreeg ze mee wat ik zei?* Dan pakt ze een formulier en houdt het tegen het glas --

JANNA

Je zit 'in beperking', wat in houdt dat je niemand mag zien. Alleen mij.

LAURA

Hamidu krijgt nog borstvoeding...

Laura kijkt haar advocaat indringend aan, *dit is een zaak van leven en dood*. Janna kijkt vertederd naar Laura - *maar kan het niet voor haar veranderen* --

JANNA

Je was ruim elf maanden in het kalifaat. Ze geloven je niet en denken dat je bewust hebt aangesloten bij IS. Er hangt je vijftien jaar boven het hoofd. Ze denken dat je hier bent voor een aanslag.

Laura voelt de paniek ineens opkomen --

LAURA

Maar dat is niet waar, ik... Ik kan toch geen vijftien jaar-

JANNA

Dat is alleen als ze het bewijzen. En dat ga ik niet laten gebeuren.

Laura kijkt Janna aan, *dat klinkt hoopvol*.

Janna haalt het formulier van het raam, *blij dat ze Laura's aandacht heeft* --

JANNA (cont'd)

Ik stel voor dat we ons beroepen op je zwijgrecht... Jij en je vader zeggen niks. Het is voor het OM moeilijker om te bewijzen dat je hier terug bent voor een aanslag, dan voor jou om je met één opmerking verdacht te maken.

LAURA

Dus als ik mijn mond hou, zie ik ze eerder?

JANNA

Als je niks te verbergen hebt ben ik daar van overtuigd.

Laura kijkt Janna strak aan --

LAURA

Ik heb niks te verbergen.
En ik moet een kolfapparaat, want ik ga kapot...

Laura wijst op haar borsten, *ze staan op knappen.*

207 INT. ZOETERMEER - HUIS ERIC - WOONKAMER - DAG

207

Eric staat aan het aanrecht van zijn keuken. Op de keukenkastjes voor hem hangt een vrolijke slinger met daarop de woorden: WELKOM THUIS!

Eric worstelt met de verpakking van een pak cake, krijgt hem niet open. Hij VLOEKT BINNENSMONDS als INEKE naast Eric komt staan --

INEKE

Doe nou rustig...

Ineke pakt de cake uit zijn handen. Ze SCHEURT de verpakking open en snijdt vier plakjes --

ERIC

Waar blijft Joyce nou..?

INEKE

Ik denk niet dat ze gaat komen.

ERIC

Maar zij hebben toch niks gedaan...

Eric kijkt de kamer in naar TAWBAH (4) en HAMIDU (1) die hem vanaf de keukentafel met een lege blik aanstaren. Hij lacht naar ze - maar krijgt geen reactie.

INEKE

Geef haar de tijd. Focus je op hen.

Ineke drukt Eric twee kartonnen bordjes met een plak cake in handen. Eric lacht naar zijn wijze moeder en draait zich naar de kinderen.

Met een brede lach op zijn gezicht loopt hij naar de tafel, de bordjes cake demonstratief voor zich --

ERIC
Wie wil er iets lekkers?

De kinderen kijken hem onbewogen aan. Eric verlegt zijn blik ongemakkelijk van de kinderen naar de ENORME KNUFFEL BEER op een stoel naast hen.

Eric zet de bordjes voor de kinderen en slaat gespeeld op zijn voorhoofd --

ERIC (cont'd)
Stom van me...

Eric draait zich naar Ineke, die meegaat in zijn toneelstukje -
-

ERIC (cont'd)
Oma, je moet nóg een bordje maken...

Er VALT iets op de grond.

Eric draait zich terug en ziet de knuffel liggen. Hij zet hem weer op zijn stoel --

ERIC (cont'd)
Waar denken we dat we naartoe gaan?
Zo, wie wil er..? Slagroom!

Eric pakt de slagroom van tafel. Maar als hij opkijkt ligt de beer weer naast zijn stoel. Hij kijkt van het beest naar de kinderen. Tawbah staart hem aan --

ERIC (cont'd)
Dan heeft beer geen honger.
(houdt de moed erin)
Hebben wij meer...

Eric trekt de dop van de slagroom en spuit overdreven veel op Hamidu's plak cake, die gretig begint te eten.

Dan houdt hij hem vragend voor Tawbah die niet reageert --

ERIC (cont'd)
Wil je evenveel of nóg meer?

Hij houdt de spuit boven haar cake, als Tawbah haar bord in één beweging van tafel veegt --

ERIC (cont'd)
Oké... Iets te drinken dan?

Plotseling veegt Tawbah de hele tafel leeg en GILT het uit.

Instinctief omhelst Eric Tawbah --

ERIC (cont'd)
Het is oké. Mama komt snel thuis...

Tawbah rukt zich los en rent GILLEND weg. Eric kijkt zijn moeder geschrokken aan: *dit wordt nog een lange weg.*

208 **INT. ZOETERMEER - HUIS ERIC - WOONKAMER - NACHT**

208

Eric zit op de bank, de teddybeer ligt voor hem. Hij heeft zijn telefoon in de hand. Het is donker in de kamer. Het enige licht komt van het scherm van Erics telefoon.

OP ZIJN SCHERM scrolt Eric door verschillende FacebookMessenger-berichten:

LAURA: *Droom bijna elke dag over jou.*

ERIC: *Wat dan? Dat we lief zijn toch?*

LAURA: *Dat ik terug kom*

ERIC: *Ohhhh nou graag*

LAURA: *Komt omdat ik jullie mis*

OP DE BANK heeft Eric een lach op zijn gezicht, hij scrolt verder terug door zijn chat-geschiedenis OP HET SCHERM:

LAURA: *Ja maak je geen zorgen, alles is oké xx*

ERIC: *Wat doen jullie daar nou? Jullie moeten weer terugkomen.
Je doet ons veel verdriet en loopt echt gevaar.*

LAURA: *Nee, pap het is een bewuste keuze.
We weten wat we doen. En niks gebeurt hier zonder reden. Lees gewoon de Koran als je me wil begrijpen.*

Erics lach verdwijnt van zijn gezicht en gefrustreerd drukt hij zijn telefoon uit.

209 **INT. SCHIPHOL - HOTEL - LOBBY - DAG**

209

Eric zit op een bank midden in een hotellobby. Zijn ogen op de schuifdeuren waar constant mensen in- en uitlopen: *hij wacht op iemand.*

Op de achtergrond staat een televisie aan --

NIEUWSLEZER (O.S.)

Laura H. zegt tijdens een vakantie door haar man te zijn ontvoerd. Maar buurtbewoners geloven dat niet.

Eric werpt vol ongeloof een blik op de televisie --

GETUIGE (O.S.)

Het licht brandde nog en er stonden pannen op het fornuis. Wie doet dat-

Eric's blik wordt getrokken naar een onopvallende man die voor hem staat. Eric veert overeind: dit is DANIEL KÖHLER.

CUT TO:

Daniel zit in een stoel, drinkt rustig van zijn koffie. Tegenover hem zit Eric op het puntje van de bank.

Ze spreken Engels met elkaar, Daniel met een Duits accent --

ERIC

Een aanslag? Hoe kunnen ze dat nou denken. Laura is geen terrorist. Volgens mij hebben ze iets te veel Homeland gekeken.

ERIC

A terrorist attack? Why would they think that? Laura isn't a terrorist. I think they watched too much of Homeland.

DANIEL

Ik hoop echt dat je gelijk hebt. Maar haar verhaal zit vol gaten. Kijk dan naar de feiten...

DANIEL

I really hope you're right. But there are many leaks in her story. Just look at the facts.

Daniel haalt een kaart uit zijn tas - duidelijk voorbereid --

DANIEL (cont'd)

Kijk, hier is Mosul. De grens... Dan stond mijn taskforce ongeveer daar. En dan is dit, hier...

DANIEL (cont'd)

Look, here is Mosul. The border... So my task force was about there. And then this, here...

Hij wijst een nieuw punt op de kaart aan, ver van de rest --

DANIEL (cont'd)

...waar Laura is opgepakt. Driehonderd kilometer verder.

DANIEL (cont'd)

...where Laura was picked up. Three hundred kilometres away.

ERIC

Ja, met die routebeschrijving...

ERIC

Yes, with those directions...

DANIEL

Ze hadden de coördinaten. Maar, oké.

DANIEL

They had the coordinates. But, okay.

Daniel haalt nu een grote foto uit zijn tas: een korrelig zwart wit beeld van een uitgestrekt kaal woestijnlandschap --

DANIEL (cont'd)
 Hier zijn ze de grens
 overgekomen... Een *death*
trap. Niemand zou zich hier
 door wagen. Niet zonder
 hulp...

DANIEL (cont'd)
This is where they crossed
the border... A death trap.
No one would venture through
here. Not without help...

Daniel kijkt Eric indringend aan: *feiten liegen niet*. Eric
 schudt zijn hoofd - *weigert het te geloven* --

DANIEL (cont'd)
 Eric, alsjeblieft. We weten
 niet wat er daar echt gebeurd
 is...

DANIEL (cont'd)
Eric, please. We do not know
what really happened there...

Eric kijkt Daniel fel aan --

ERIC
 Precies. Maar ik heb al die
 tijd wel contact met Laura
 gehad. We bespraken altijd
alles.

ERIC
Exactly. But I have had
contact wwith Laura all this
time. We always discussed
everything.

DANIEL
 En hoe weet je zeker dat ze
 je niet voor de gek hield?

DANIEL
And how can you be sure that
she wasn't fooling you?

ERIC
 Daar hadden we die
 codewoorden voor: Porkel,
 Kippepoot... Zodat ik wist of
 Ibrahim wel of niet
 meeluisterde. Wij hielden hém
 voor de gek...

ERIC
We had those code words for
that: Porkel, Chickenfoot...
So I knew wheter Ibrahim was
listening or not. We were
fooling him.

Eric ziet dat hij Daniel nog niet heeft overtuigd --

DANIEL
 Er is ook een kans dat zij
 juist tegen jou logen. Dat
 Laura nog steeds radicaal is
 en met Ibrahim samenwerkt,
 voor een groter plan.

DANIEL
There is also a chance that
they lied to you. That Laura
is still a radical and
working with Ibrahim on a
bigger plan.

Dan daalt het besef in bij Eric en Daniel knikt --

DANIEL (cont'd)
 In mijn werk moet ik rekening
 houden met het ergste. Dus
 ook met een aanslag...

DANIEL (cont'd)
In my work you have to
prepare for the worst,
including an attack.

Eric zakt achterover in de bank: *hij wil het niet horen*.

210 INT. STUDENT HOTEL - HOTELKAMER - DAG

210

IN HET VERLEDEN licht een donkere hotelkamer op door het scherm van een TRILLENDE telefoon.

SLAPERIG GEKREUN klinkt uit het bed en een hand zoekt naar de telefoon. Deze is van de jonge LAURA (17) die overeind komt en haar telefoon pakt - DILEK BELT --

IBRAHIM (O.S.)

Wie wil jou zó graag spreken..?

LAURA

Dilek...

Laura geeft IBRAHIM (25) lachend een zoen en drukt Dilek weg. Dan ziet Laura dat ze 27 gemiste oproepen heeft.

De telefoon TRILT meteen weer. Laura gaat weer rechtop zitten, twijfelt - ZUCHT en neemt op --

LAURA (cont'd)

Met Lam-

Van de andere kant van de lijn klinkt een boze STEM. Laura rolt met haar ogen.

211 INT. ZOETERMEER - OPVANGHUIS DILEK - WOONKAMER - DAG

211

Laura loopt de woonkamer in waar enkele MEISJES van haar leeftijd aan tafel zitten.

Midden in de kamer staat Eric haar met een rood hoofd op te wachten. Motorjas aan - helm in zijn hand.

ERIC

Nu heb je het voor elkaar hoor...

Tekst over beeld: april 2013, Opvanghuis voor alleenstaande tienermoeders in Zoetermeer.

Laura knikt groetend naar de meisjes, negeert haar vader en wil langs hem lopen - maar Eric stapt voor haar --

ERIC (cont'd)

Nu heb je het gedaan!

Laura probeert aan de andere kant om hem heen te stappen, maar Eric blokkeert haar opnieuw de weg --

ERIC (cont'd)

Verdomme Lau, trouwen!? Waar ben je mee bezig? Komt het niet eens in je op om ons te bellen..?

Laura blijft zwijgend staan - weigert hem aan te kijken --

ERIC (cont'd)
 We kennen die jongen niet eens. Hoe
 kun je dit nou-

LAURA
 Mag ik er langs?

ERIC
 Geef antwoord..!

LAURA
 Hij begrijpt me, pap...

Laura kijkt haar vader voor het eerst aan: *En jij niet...*

ERIC
 En wat nou als hij net zo is als die
 andere...

LAURA
 Die andere wat? "Kut-Marokkanen"? Hij
 is Palestijn...

Laura kijkt Eric strak aan, ziet hem zoeken naar een
 alternatief. Eric kijkt even verontschuldigend naar de andere
 meisjes --

ERIC
 'Jongens'... Ik wou jongens zeggen.

Laura schudt vol ongeloof haar hoofd en loopt door. Maar Eric
 pakt Laura bij haar arm. Laura trekt haar arm weg - maar Eric
 houdt vast --

LAURA
 Au..!

DILEK
 Eric, regels...

DILEK staat verderop in de deuropening - de situatie totaal
 onder controle. Eric laat betrapt los - ziet in dat hij te
 ver is gegaan --

LAURA
 Mag ik naar mijn kamer?

Dilek knikt --

ERIC
 Lau...

Eric kijkt zijn dochter verslagen na - maar Laura negeert het
 en loopt de woonkamer uit.

212 INT. ZOETERMEER - OPVANGHUIS DILEK - KAMER LAURA - DAG 212

Tawbah ligt in haar bedje te slapen. Laura ruimt boos haar kamer op, iedere beweging is agressief.

Er wordt GEKLOPT. Dilek staat in de deuropening --

LAURA
Kom jij ook nog zeiken?

DILEK
Mag ik binnenkomen?

Laura haalt haar schouders op: *kan ik je tegenhouden?* --

DILEK (cont'd)
Ik ben niet boos Lau, maar je zou 'eerlijk tegen me zijn'. Je zei dat je bij een vriendin ging logeren... Ik vind dat niet oké.

Laura gaat verder met opruimen, *alsof het haar niks doet* --

LAURA
Het is niet wat je denkt...

DILEK
Dus je bent niet getrouwd?

LAURA
Jawel... Maar je weet hoe het werkt.

Laura zoekt naar woorden, vergeet even op te ruimen --

LAURA (cont'd)
Als je niet trouwt, mag je niet...

Laura zwijgt --

DILEK
Een imamhuwelijk is geen vrijkaartje.

LAURA
Nee het is een plicht, dat moet jij toch weten? We houden van elkaar...

DILEK
Maar waarom zo stiekem allemaal?

Laura zoekt naar woorden, *heeft eigenlijk geen antwoord* --

DILEK (cont'd)
Zoveel jongens maken hier misbruik van...

LAURA
Hij niet... Ibi is anders.

DILEK

Ibi..?

Dilek kijkt Laura aan: *dus hij heeft een naam.* Laura lacht voorzichtig, *ziet een opening* --

LAURA

Geloof me: als je hem ziet, weet je meteen dat hij serieus is...

Laura ziet hoe Dilek nadenkt over haar woorden --

DILEK

Goed, hij is welkom. Maar ik ben niet de enige die hem wil zien...

Laura zucht, *weet wat dit betekent.*

213 INT./EXT. ZOETERMEER - OPVANGHUIS DILEK - GANG - DAG

213

De deurbel RINKELT.

Laura RENT door de gang - trekt de voordeur open en vliegt Ibrahim om de nek --

IBRAHIM

Lammetje.

DILEK

Dus jij moet Ibrahim zijn.

Dilek staat in de deuropening. Laura maakt zich los uit de omhelzing en 'toont' hem trots aan Dilek --

IBRAHIM

As-salamu alaykum, mevrouw.

DILEK

Alaykum salaam.

Ibrahim kijkt haar even verbaasd aan, *dat had hij niet verwacht.* Dilek glimlacht --

JOYCE

Hallo Ibrahim...

JOYCE en Eric komen nu ook naar buiten en Joyce loopt met uitgestoken hand op Ibrahim af --

JOYCE (cont'd)

Ik ben Joyce, Laura's... Sorry, Lamyae's moe-

LAURA

Mam...

Ibrahim kijkt naar Joyce's hand, *gaat hem niet aannemen*.
Joyce ziet het nu ook en haar lach verdwijnt meteen --

JOYCE
(zacht tegen Eric)
Hij kan toch wel mijn hand schudden?

LAURA
Mam!

ERIC
Schat, laat nou...

Dilek kijkt Joyce aan - *dit gaat niet helpen* --

IBRAHIM
Het is niks persoonlijk mevrouw...

Eric gaat naast zijn vrouw staan en knikt naar Ibrahim --

ERIC
Sorry, we zijn gewoon een beetje
zenuwachtig. Ik ben Eric...

Ibrahim lacht vriendelijk naar Eric en steekt demonstratief
zijn hand uit om die van Eric te schudden.

Dan wijst Dilek op de deur - *laten we naar binnen gaan*.

214 **INT. ZOETERMEER - OPVANGHUIS DILEK - WOONKAMER - DAG**

214

Ibrahim en Dilek stappen de woonkamer in, op de voet gevolgd
door Eric en Joyce. Laura volgt als laatste, duidelijk de
luisterende partij van het gesprek --

DILEK
En als laatste de woonkamer...

Dilek wijst de kamer rond, *klaar met de rondleiding* --

ERIC
En je werk..? Ik begreep dat je
elektricien bent..?

IBRAHIM
Ja, maar ik studeer ook.

JOYCE
Oh, wat goed...

IBRAHIM
Op de Islamitische Universiteit. Ik
word imam.

Laura glimt van trots, *mist de teleurstelling op Joyce's
gezicht*. Eric geeft er een positieve draai aan --

ERIC

Is daar een beetje werk in?

IBRAHIM

Een imam is er om zijn mensen te begeleiden... Dus er is altijd werk.

Eric is even van zijn *à propos* - *dat is niet wat hij bedoelde*. Dilek kan een lachje niet onderdrukken.

De telefoon van Ibrahim PIEPT - *een herinnering* - hij haalt hem uit zijn zak en kijkt verontschuldigend naar Laura --

IBRAHIM (cont'd)

Kan ik me even terugtrekken?

Laura kijkt op een klok, weet meteen wat hij bedoelt --

LAURA

Je kan op mijn kamer...

Ibrahim knikt, loopt dan naar de wasbak in de keuken. Hij zet de kraan aan en trekt zijn schoenen uit --

IBRAHIM

Bismillah

Ibrahim PREVELT een Arabisch gebed, terwijl hij een voet in de wasbak zet en hem wast (*wudu*).

Eric en Joyce wisselen een blik, *wat is hier gaande?* Maar Dilek loopt naar de keuken toe --

DILEK

Dat gaat niet gebeuren...

LAURA

Dilek, hij moet bidde-

DILEK

Ik weet wat hij doet, maar niet hier.
Hier wassen wij ons eten...

Ibrahim stopt en kijkt Dilek geïrriteerd aan, *hoe waagt ze het hem te onderbreken*. Dilek is niet onder de indruk --

DILEK (cont'd)

Een goed moslim houdt ook rekening met anderen. Je wast je maar op Lamyae's kamer...

Even kijken Ibrahim en Dilek elkaar uitdagend aan, dan bindt Ibrahim in en loopt de kamer uit.

Laura kijkt Dilek vernietigend aan, *hoe kun je?!*

215 INT. ZOETERMEER - OPVANGHUIS DILEK - KAMER LAURA - DAG 215

Laura opent voorzichtig de deur van haar kamer, *wil Ibrahim niet storen tijdens zijn gebed.*

Maar Ibrahim zit achter haar bureau, *is klaar met bidden.*
Laura kijkt hem verontschuldigend aan --

LAURA

Ze zijn weg... Sorry daarvoor.

IBRAHIM

Ze weten niet beter.

LAURA

Ik snap het niet, waarom moet het altijd zo moeilijk.

IBRAHIM

Lammetje, ik heb erger gehad...

Ibrahim komt overeind, legt liefkozend een arm om Laura --

IBRAHIM (cont'd)

Ik denk dat je vader een goede moslim zou kunnen zijn...

LAURA

Echt..?

Laura glimt van trots, maar Ibrahims gezicht betreft --

IBRAHIM

Maar Dilek zou beter moeten weten...

LAURA

Dilek is oké. Er zijn hier gewoon regels.

Ibrahim schudt zijn hoofd --

IBRAHIM

Ze is dwalend...

Laura knikt instemmend. *Zo had ze het nog niet bekeken.* Dan kijkt Ibrahim nieuwsgierig Laura's kamer rond.

Laura snapt de hint en wijst alles trots aan --

LAURA

Daar slaapt Tawbah. Maar die is nu dus bij mijn oma. Dit is mijn kast. Mijn bureau.

Op het bureau staat een roos - wat kaarsjes en wat halal hapjes. Laura haalt diep adem en wijst dan op het bed --

LAURA (cont'd)

En...

(fluistert)

Ik ben niet meer ongesteld.

Laura kijkt hem betekenisvol aan. Ibrahim lacht verliefd.

CUT TO:

Ibrahim en Laura hebben ZACHT KREUNEND seks in Laura's bed.

Laura kijkt verliefd naar Ibrahim, die gefocust terugkijkt. Ze merkt dat hij bijna klaarkomt en KREUNT harder om hem aan te moedigen.

Het werkt en Ibrahim houdt het niet meer. Laura geniet van het moment tot - Ibrahim zich onverwacht uit haar terugtrekt en SCHOKKEND KLAARKOMT op het matras.

Laura schrikt van zijn actie en zoekt oogcontact - durft niks te zeggen.

Ibrahim kijkt niet terug, klimt van haar af en loopt naar haar wasbak in de hoek.

Laura staart onzeker naar hem terwijl hij zich wast en een gebed PREVELT - *Laura voelt ineens een enorme afstand.*

Dan komt Laura overeind en kopieert ze Ibrahims handelingen --

LAURA (cont'd)

Bismillah

Even WASSEN de twee zich onder begeleiding van Ibrahims zachte GEPREVEL.

Laura stopt met het wassen, denkt even na --

LAURA (cont'd)

Liefje..?

Blozend vervolgt Laura Ibrahims handelingen --

LAURA (cont'd)

Net... Waarom deed je...

IBRAHIM

Oh dat... Lammetje, je woont nog niet bij mij. Dus het lijkt me beter om daar nog mee te wachten.

Ibrahim lacht geruststellend naar haar en Laura glimlacht opgelucht terug - *de afstand die Laura voelde is verdwenen.*

Dan richt Ibrahim zich weer op het gebed. Laura doet mee.

216 INT. EBI VUGHT - VERHOORKAMER - DAG

216

IN HET HEDEN zitten Laura en Janna in een kleine kamer aan een tafel. Voor hen staat een bord met broodjes ham, een kan water en wat glazen.

Laura kijkt vol verlangen naar de broodjes - *heeft duidelijk honger* - maar kijkt dan weer op, recht in het gezicht van...

...VERBALISANT SABRI en VERBALISANT HANNAH achter een laptop tegenover haar --

VERBALISANT HANNAH

Vertrouwde je Ibrahim wel?

LAURA

Ik zwijg.

Dan pakt Laura toch een broodje van de schaal. Verbalisant Sabri haakt meteen in op Laura's beslissing --

VERBALISANT SABRI

Weet je het zeker..?

Laura ziet de ham op het broodje, maar neemt dan toch demonstratief een hap. De man wijst van het broodje naar Laura's onbedekte hoofd --

VERBALISANT SABRI (cont'd)

Je doet wel heel erg je best, hè...

Laura kijkt de man even aan: *serieus?* Ze schudt haar hoofd, ze *zwijgt*. Verbalisant Sabri TYPT iets in op zijn laptop.

Verbalisant Hannah komt naar voren - kijkt Laura verzoenend aan --

VERBALISANT HANNAH

Ik vind het juist knap...

Laura is op haar hoede en blijft stil --

VERBALISANT HANNAH (cont'd)

Niemand weet daar te ontsnappen, behalve jij. En dan zit je hier zomaar, alsof er niets is gebeurd...

VERBALISANT SABRI

Hoe heb je het eigenlijk gedaan?

Laura zucht verveeld en schudt haar hoofd --

VERBALISANT HANNAH

Ik bedoel, we hebben het interview natuurlijk gezien. Klinkt heftig. Een vrouw alleen. Twee jonge kinderen aan je hand.

VERBALISANT SABRI

Je zou bijna gaan denken dat je hulp hebt gehad.

Laura negeert de 'verbaasde' blik --

LAURA

Ik zwijg.

VERBALISANT SABRI

Iedereen schoot op jullie en toch kwam je de grens over...

LAURA

Ik zwijg.

VERBALISANT HANNAH

Alsof je hier bent met een missie...

LAURA

Ik zwijg.

VERBALISANT SABRI

En Ibrahim. Waar is hij nu..? Nog daar? Mis je hem?

LAURA

Ik zwijg.

De verbalisant haalt een foto tevoorschijn en legt die voor Laura en Janna op tafel --

VERBALISANT SABRI

Jullie waren zo'n gelukkig gezinnetje...

Laura ziet zichzelf - in chador - op de foto zitten. Naast haar Ibrahim - in het zwart gekleed - en de kinderen. Tawbah trekt een gek gezicht met een mond vol brood - terwijl de rest van het gezin lacht.

De foto spreekt boekdelen: *Een zielsgelukkig gezin dat goed op zijn plek is in het kalifaat.*

IN DE VERHOORKAMER kijkt Laura geschrokken naar de foto, *hoe komen ze daaraan?*

Verbalisant Sabri wijst op Ibrahim, die één vinger in de lucht heeft.

VERBALISANT SABRI (cont'd)

Leuk gebaar ook, typisch IS toch?

VERBALISANT HANNAH

(tegen Laura)

Eén God, één religie.

VERBALISANT SABRI

En nu, helemaal alleen in je cel. Dat moet lastig zijn...

Laura twijfelt even en maakt aanstalten om iets te zeggen - als Janna haar KEEL SCHRAAPT.

Laura herpakt zich --

LAURA

Ik... Ik zwijg.

217 **INT. EBI VUGHT - CEL LAURA - DAG**

217

Een monotoon KRRRT KRRRT vult de kamer.

Laura zit op haar bed, een kolfapparaat aan haar borst. Ze ADEMT ZWAAR, staart strak voor zich uit, *duidelijk nog met haar hoofd bij het verhoor.*

KRRRT KRRRT

Laura sluit haar ogen, probeert zich te ontspannen.

KRRRT KRRRT

Laura BLAAST de spanning van zich af. Haar gezicht ontspant zich, *het kolven brengt verlichting.*

KRRRT KRRRT

Laura opent haar ogen, kijkt gefocust - *ze moet zich op haar missie blijven richten, alles voor de kinderen.*

218 **OMITTED**

218

219 **INT. ALKMAAR - HEMA - RESTAURANT - DAG**

219

Eric zit in het restaurant van de lokale Hema aan een kleine tafel. Tegenover hem zit SELA (26) - Ibrahims jongste zus. Beiden hebben een beker koffie voor zich --

ERIC

Hamidu gaat beter. Hopelijk vergeet hij alles snel. Maar Tawbah...

Eric haalt zijn schouders op - *vreest duidelijk voor de impact die het op Tawbah heeft --*

SELA

En Laura..?

ERIC

Ik weet het niet. Ik mag haar niet zien. Ze doen alsof ze een tijdbom is.

SELA

Zo behandelden ze Ibi ook altijd...

Eric kijkt haar aan, *moet hij zijn gedachte uitspreken?* --

SELA (cont'd)

Niet zonder reden nee. Maar hij is mijn broer en hij was er voor ons toen we klein waren. Wij hadden niet zo'n vader als jij bent...

Eric hoort het 'compliment' niet, *wil doorpraten* --

ERIC

Weet jij wat ze daar allemaal deden?

SELA

In Syrië? Je bedoelt werk?

Eric knikt. *Bijvoorbeeld* --

SELA (cont'd)

Hij stond één keer op het punt om wat los te laten. Maar altijd als we doorvroegen, krabbelde hij terug
(imiteert Ibrahim)
'Wij zijn hier niet zomaar...'

ERIC

Sprak je hem veel?

SELA

Alleen via de app. Bellen was niet veilig.

Sela kijkt Eric aan. *En jij?* --

ERIC

Op het laatst sprak ik haar elke dag. Toch blijf ik denken: Heb ik iets gemist..?

SELA

Het spijt me dat ik je niet echt kan helpen, ik hoopte juist dat jij-

Beschaamd schudt Eric zijn hoofd. *Hij weet ook niet meer.*

ERIC

Waarom hebben jullie ze niet tegengehouden?

Sela kijkt hem strak aan, *gaan we op deze tour?* --

SELA

Jij wist ook niet dat ze gingen,
toch?

Eric kijkt strak terug, *dit laat hij zich niet aansmeren --*

ERIC

Laura zou zoiets nooit zomaar doen.
En jullie kenden hem...

Eric bindt in, kijkt Sela verontschuldigend aan --

ERIC (cont'd)

Ze denken dat Laura liegt en dat
Ibrahim nog leeft. En dat ze hier is
voor...

Eric zoekt naar woorden - wil het niet uitspreken --

SELA

Een aanslag?

Eric knikt voorzichtig --

ERIC

Wat denk jij?

SELA

Wij hadden pas door dat ze wilden
ontsnappen, toen we Laura op teevee
zagen. Dus...

Sela denkt even na - haalt haar schouders op --

SELA (cont'd)

Ibi was de weg kwijt, ja. En Laura
zou uit zichzelf nooit een kakkerlak
kwaad doen. Maar ik heb ook nog nooit
iemand gezien waar Ibi zoveel invloed
op had...

Sela kijkt hem verontschuldigend aan, *mooier kan ze het niet
maken. Eric zucht: Daar was hij al bang voor.*

220 **INT. ZOETERMEER - OPVANGHUIS DILEK - WOONKAMER - DAG**

220

TERUG IN HET VERLEDEN staat Laura met haar handen in het
afwaswater. Maar ze is niet bezig met de afwas. Laura kijkt
smekend opzij naar Dilek die naast haar staat --

LAURA

Hoeft niet groot. Gewoon iets voor
ons drie...

Dilek schudt haar hoofd. *Het spijt me Lam --*

LAURA (cont'd)
 Maar het gaat toch hartstikke goed?
 Met Tawbah. En ik ga naar school.

DILEK
 Ja, het gaat zeker beter. Maar
 samenwonen is echt nog te vroeg, je
 kent hem nauwelijks.

LAURA
 Wat de fuck weet jij daar nou...

Laura slikt de rest van haar zin in en schrobt gefrustreerd
 een pan, zoekt naar een manier om Dilek alsnog over te halen.
 De blik van Dilek verzacht --

DILEK
 Ik snap je, echt. Maar een eigen
 plek, betekent ook meer Jeugdzorg...
 Denk aan Tawbah, over een half jaar
 ben je achttien. En zelfs dan is het
 maar de vraag of ze de voogdij-

Laura stopt ineens met schrobben - *heeft een oplossing* --

LAURA
 (liegt)
 Ik ben zwanger...

Dilek kijkt Laura vol ongeloof aan - *laat 't niet zo zijn* --

DILEK
 Lam..?

Het kost Laura moeite om de leugen vol te houden --

DILEK (cont'd)
 Als dit waar is... Lieverd, een
 tweede kind? Je bent niet eens
 achttien. Is dat echt wat je wil?

Laura knikt kordaat - haar ogen nog steeds gericht op het
 afwaswater. Dilek zucht verslagen --

DILEK (cont'd)
 Je weet hoe het werkt... Dan moeten
 we op zoek naar een eigen plek voor
 jullie... Voor jou en Tawbah dan.

Dilek kijkt haar indringend aan - hoopt nog steeds dat het
 niet waar is. Maar Laura kijkt vastberaden op --

LAURA
 Weet ik...

221 **EXT. ZOETERMEER - OPVANGHUIS DILEK - DAG** 221

Laura komt met een enorme glimlach op haar gezicht de deur van het opvanghuis uitlopen --

LAURA
Niet. Waar..!

Voor het opvanghuis staat Ibrahim bij een tweedehands BLAUWE NISSAN SUNNY. Een barrel - maar Laura ziet een Ferrari --

IBRAHIM
Je hebt het beste nog niet gezien...

Ibrahim opent de achterdeur. Op de achterbank is een kinderzitje geïnstalleerd. In zijn hand heeft hij een plastic tasje met broodjes en pakjes sap erin.

Laura omhelst Ibrahim - verliefder dan ooit.

222 **INT. AUTO IBRAHIM - DAG** 222

De auto raast over de snelweg. Laura zit op de bijrijdersstoel en staart intens gelukkig naar buiten.

Ibrahim grijnst en kijkt naar Laura --

IBRAHIM
Liefje, je hebt iets...

Laura kijkt op, ziet Ibrahim op haar neus wijzen. Ze voelt eraan, als...

PWEPPWEP

Ibrahim LACHEND op de toeter drukt.

Laura lacht ietwat betrapt mee en kijkt verliefd naar haar man achter het stuur. *Haar man!*

223 **INT. DEN HAAG - SEA LIFE - AQUARIUM - DAG** 223

Ibrahim, Laura en Tawbah lopen onder het enorme aquarium. Ibrahim duwt de wandelwagen met Tawbah, terwijl Laura haar arm door die van Ibrahim steekt en haar ogen uit kijkt.

LAURA
Die kleuren...

Laura ziet hoe Ibrahim moet lachen om haar verwondering --

LAURA (cont'd)
Ik meen het, moet je die vis zien.
Niet normaal, dan wil je toch meteen gaan tekenen.

Ibrahim twijfelt even, gaat hij hier iets van zeggen? *Dieren tekenen is immers haram*. Maar voor hij kan reageren, legt Laura verliefd haar hoofd tegen zijn schouder --

LAURA (cont'd)
 Laatste keer dat ik zoiets deed...
 Was met mijn ouders en Ilias.

Laura's lach verdwijnt weer --

LAURA (cont'd)
 Ing kreeg een aanval en ze waren
 binnen *no time* naar het ziekenhuis...
 Zonder mij.
 (...)
 Je weet niet hoe blij ik ben om hier
 met jullie te zijn...

Laura kijkt hem in de ogen. *Ze meent dit*. Ibrahim kijkt indringend terug - *kent dit gevoel maar al te goed* --

IBRAHIM
 Altijd als wij iets leuks deden, kwam
 mijn vader... Hij maakte alles kapot.
 Dat verdien jij niet, Lam.
 (bijna tegen zichzelf)
 Wij gaan alleen maar mooie dingen
 doen...

Laura slaat haar armen om zijn middel en omhelst hem innig. Ibrahim knuffelt terug als...

Tawbah uit het niks uit de kinderwagen stapt om op het raam te TIKKEN en zo een vis te lokken.

Ibrahim laat Laura los en loopt achter Tawbah aan --

IBRAHIM (cont'd)
 Tawbah, liefje...

Ibrahim trekt Tawbahs handjes van het raam.

Een oudere man, JAN, met zijn VROUW lachen vriendelijk --

OUDERE MAN JAN
 Lief dochttertje heeft u.

Ibrahims gezicht klaart op door het compliment --

IBRAHIM
 Dank u...

Laura kijkt verliefd toe, als Ibrahim ietwat onzeker met Tawbah aan de hand terugloopt naar haar.

Laura en Tawbah zitten aan een wiebelende tafel te wachten.

Tawbah frommelt met een papiertje, terwijl Laura een tekening maakt op de achterkant van het papieren menu.

OP HET PAPIER zien we een levensechte tekening van Tawbah en Ibrahim hand in hand. Laura heeft duidelijk talent.

Een sereen moment waarbij beide meisjes rustig hun eigen gang gaan, als ineens --

TAWBAH

Friet..!

IN HET RESTAURANT kijkt Laura op en ziet Ibrahim verderop lopen met een dienblad met frietjes. Laura haalt de tekening weg om de tafel leeg te maken.

Ibrahim zet het blad op tafel zet. Tawbah KIRT het uit. Laura pakt een bakje en voert Tawbah. Tawbah eet gretig.

Laura kijkt verliefd naar Ibrahim die de andere bakjes van mayonaise voorziet --

IBRAHIM

Je vond het toch niet erg dat ik er niks van zei?

Laura kijkt Ibrahim vragend aan, hij staart onzeker terug --

IBRAHIM (cont'd)

Dat ik Tawbahs vader niet ben.

Laura kan een verliefde lach niet onderdrukken. Ibrahim weet zich geen raad met deze reactie en wendt zijn blik af.

Zijn oog valt op een DIKKE WITTE MAN verderop die opzichtig frietjes eet en hun kant op kijkt - *overduidelijk een mening over het drietal.*

De man maakt een grap tegen een VROUW naast hem aan tafel, die Ibrahim nu ook aankijkt. Het tweetal lacht om wat de man zei. Ibrahim's onzekerheid maakt plaats voor frustratie --

LAURA

Ib, je weet niet hoe blij dat me maakt. Ik zou niks liever willen, dan een gezin samen...

Laura legt een hand op Ibrahim's arm, waardoor hij opschrikt - *heeft niks gehoord van wat Laura zei* --

LAURA (cont'd)

Ik heb zelfs al met Dilek gesproken...

Ze ziet zijn vragende blik - *legt uit* --

LAURA (cont'd)
Ze gaat me helpen een huis te zoeken.
Daar kunnen we samen in...

Laura schrikt van de plotselinge kille blik van Ibrahim --

LAURA (cont'd)
Wat? Wat is er..?

IBRAHIM
Waarom doe je dit?

LAURA
Voor ons, hoezo...

Laura snapt niet wat ze fout heeft gedaan. Dat stoort Ibrahim misschien nog wel het meest --

IBRAHIM
Denk je dat ik dat niet kan? Ik ben
jouw man. Dat is mijn taak.

Laura ziet hoe Ibrahim het zich aantrekt. Dan voorzichtig --

LAURA
Was je ermee bezig dan?

Ibrahim zwijgt. *Hij is hier duidelijk nog niet mee bezig* --

LAURA (cont'd)
Liefje, ik krijg-

Ibrahim komt overeind - zijn stoel KLETTERT achterover. Hij kijkt nog een keer naar het stel aan de andere kant van de zaal, die nu Ibrahims blik ontwijken, en loopt weg.

Laura twijfelt even - maar neemt dan Tawbah op haar arm en volgt Ibrahim het restaurant uit.

225 **INT. AUTO IBRAHIM - AVOND**

225

Laura ziet de zwijgzame blik van Ibrahim achter het stuur. Ibrahim negeert de poging van Laura tot oogcontact.

Net op het punt dat Laura iets wil zeggen trekt Ibrahim expres hard op en overstemt het GERONK van de motor alles in de auto.

226 **INT. EBI VUGHT - GANG - DAG**

226

IN HET HEDEN stapt Laura met handboeien om de cel uit. Cipier Stephanie en een man, CIPIER ROBBERT, wachten haar op --

CIPIER STEPHANIE

Wat zijn we van plan?

Ze wijst op de TWEE POTJES MOEDERMELK in Laura's handen --

LAURA

Die zijn voor mijn zoon.

Laura toont de melk in de potjes aan de vrouw --

CIPIER STEPHANIE

Dat gaat niet gebeuren.

LAURA

Het is melk... Die ik heb gekolfd in mijn cel. Mijn advocaat zei dat ik-

CIPIER STEPHANIE

Daar weet ik niks van...

Cipier Stephanie werpt Laura een '*het spijt me*'-blik toe. Laura gelooft er niets van, maar besluit de eer aan zichzelf te houden en brengt de potjes gefrustreerd terug de cel in.

227 **EXT. EBI VUGHT - BINNENPLAATS - DAG**

227

Een kale binnenplaats met hoge betonnen muren - afgedekt met tralies. In elke hoek camera's.

Laura loopt rondjes over het voetbalveldje - als een leeuw in haar kooi. *Gefrustreerd door de afwijzing in haar cel.*

Cipier Stephanie kijkt toe - verliest Laura niet uit het oog.

Laura blijft staan als ze één van de strepen in de lucht volgt. Kilometers boven haar vliegt een vliegtuig. Laura ziet hem langzaam verdwijnen uit het met tralies afgedekte vlak.

Als Laura weer omlaag kijkt - staart ze recht in het gezicht van een MEDEGEVANGENE MET BAARD achter een raam. Hij kijkt Laura kort aan en steekt één vinger in de lucht als groet - *hetzelfde gebaar als Ibrahim op de foto maakte eerder.*

Laura staart even verschrikt naar de man, dan kijkt ze naar Cipier Stephanie. De cipier kijkt terug en volgt nu Laura's blik naar de medegevangene.

Laura voelt zich betrappt.

228 **INT. EBI VUGHT - GANG - DAG**

228

Laura wordt met handboeien om door de gang geleid door cipier Stephanie en cipier Robbert. Laura zoekt oogcontact met cipier Stephanie - de vrouw negeert het.

Laura stopt voor een celdeur. Een ZOEMER en het KLIKKEN van het slot. De deur gaat open.

Laura's voetboeien worden losgemaakt en cipier Stephanie gebaart Laura de cel in te stappen. Laura reageert niet, kijkt de vrouw strak aan - *eindelijk oogcontact* --

LAURA
Ik weet wat je denkt...

Geen reactie van cipier Stephanie - die zich duidelijk niet uit de tent laat lokken.

LAURA (cont'd)
Ik ben niet één van hun.

De vrouw herhaalt haar gebaar - *Laura moet naar binnen* --

CIPIER STEPHANIE
Als jij het zegt...

LAURA
Je zag toch dat alleen hij zwaaide.

CIPIER ROBBERT
Kom op, naar binnen.

Cipier Robbert begeleidt Laura haar cel in - maar Laura trekt zich los --

LAURA
(harder)
Luister nou...

CIPIER STEPHANIE
Rustig blijven.

De twee naderen Laura dreigend --

LAURA
Ik ben rustig!

CIPIER ROBBERT
We tellen tot drie... Eén. Twee.

De twee cipers stappen op Laura af, die zich schrap zet --

LAURA
Ik ben geen fokking terrorist-

CIPIER ROBBERT
Drie!

Voor Laura het door heeft, ligt ze op de grond. Twee knieën in haar rug - haar schouders tegen de grond gedrukt --

CIPIER ROBBERT (cont'd)
Altijd hetzelfde gezeik met jullie...

LAURA
Wat?! Hoezo jullie?

Laura SCHREEUWT steeds harder in protest, maar de cipers tillen haar onaangedaan de cel in.

229 **EXT. ZOETERMEER - KINDERSPEELPLAATS - DAG**

229

Onderaan een glijbaan, op een klein kinderspeelveldje, staan Tawbah en Hamidu bij een kleine hond. Ze aaien het beest. Hamidu vindt het duidelijk spannend.

Eric staat vlakbij en kijkt toe. *Het zijn bijna gewone kleinkinderen - even geen twijfel meer aan zijn hoofd --*

HAMIDU
Lief!

Ineens BLAFT de hond hard en valt Hamidu HUILEND naar achter van schrik. Een SCHELLE FLUIT klinkt en het hondje rent terug naar zijn baas.

Voor Eric iets kan doen - tilt Tawbah het jongetje troostend overeind en veegt zijn broek schoon.

ERIC
Wat is dat nou, vent...

Eric hurkt naast de twee en veegt de tranen uit Hamidu's gezicht. Hij lacht hem geruststellend toe --

ERIC (cont'd)
Dat doen hondjes wel eens, hè.

TAWBAH
Ja...

Eric ziet zijn kleindochter beschermend bij haar broertje staan. *Wat lijkt ze toch op Laura.* Zijn glimlach verdwijnt van zijn gezicht - toch weer de twijfel --

ERIC
Hondjes zijn soms boos... En mama ook hè? Was mama ook wel eens boos?

Eric heeft meteen spijt van zijn vraag, maar Tawbah heeft er geen moeite mee. Ze schudt rustig haar hoofd van nee. Eric slaakt een zucht van opluchting.

ERIC (cont'd)
Wie wil er een ijsje..?

Beide kinderen krijgen een lach op hun gezicht.

230 **EXT. ZOETERMEER - HUIS ERIC - DAG**

230

Eric parkeert de auto op het hofje voor zijn huis. Tawbah en Hamidu zitten tevreden met een ijsje op de achterbank.

Eric stapt uit - als hij ineens AISHA (de moeder van Nour) ziet staan. Eric glimlacht naar haar. Aisha praat met een Vlaams accent --

AISHA

Proficiat met Laura. Je zal wel opgelucht zijn.

ERIC

Ja, we zijn heel blij.

Eric loopt om de auto heen, helpt Tawbah uit haar stoeltje. Aisha volgt, *net iets te dichtbij* --

AISHA

Ik moet weten hoe het gelukt is. Mijn dochter moet daar weg...

ERIC

Dat, ehm... We zijn het aan het uitzoeken. Het is onduidelijk wat-

AISHA

Nour heeft alles geprobeerd. Niks lukt. Laura moet het ons zeggen.

Eric is verrast door Aisha's dwingende toon - *legt uit* --

ERIC

Ze zit vast. Ik mag haar niet zien.

AISHA

Weet Daniel misschien wat?

ERIC

Ik... Ze zijn met het gezin naar de grens gereden. Daar zou het team van Daniel staan dat-

Aisha pakt Eric's arm en kijkt hem wanhopig aan --

AISHA

Hoe? Overal zijn grensposten. Ze schieten op iedereen die vlucht. Niemand komt daar weg zonder hulp.

Eric merkt dat Tawbah onrustig wordt van Aisha's wanhopige houding. Hij trekt zijn arm uit de greep --

ERIC

Ik zou willen helpen echt, maar...

Eric gebaart Tawbah naar de deur te lopen. Hij pakt Hamidu uit de auto en volgt Tawbah - *wil hier weg.*

Aisha loopt achter hen aan - *bedenkt zich dan ineens iets --*

AISHA
Hebben ze hulp in het kalifaat gehad..?

Even bevriest Eric. Aisha ziet haar vermoeden bevestigd worden en stelt hem meteen gerust --

AISHA (cont'd)
Geen zorgen, ik zeg het tegen niemand. Was het een contact via Ibrahim?

Eric schudt zijn hoofd - *dat is niet hoe het gegaan is!* Hij opent de voordeur maar draait zich nog één keer om --

ERIC
Het spijt me, ik hoop echt dat Nour thuiskomt, maar dit is echt alles-

AISHA
Eric je moet ons helpen alsjeblieft. Mijn meisje...

ERIC
Sorry...

Eric sluit de deur terwijl hij de stem van Aisha aan de andere kant van de deur nog hoort --

AISHA
Ik wil alleen maar weten hoe ze het gedaan heeft...

Eric leunt tegen de voordeur - ogen gesloten. *Hij weet het niet.*

231 **INT. ZOETERMEER - OPVANGHUIS DILEK - KAMER LAURA - DAG** 231

IN HET VERLEDEN ijsbeert Laura door haar kamer. Laura spreekt een *voicebericht in --*

LAURA
Liefje... Waarom bel je niet terug?

Laura schudt haar hoofd, wist het bericht, begint opnieuw --

LAURA (cont'd)
(veel nonchalanter)
Hey Liefje... Met, met mij.
(MORE)

LAURA (cont'd)

Dacht, misschien heb je zin om naar het park te gaan... Ofzo... Nou ja, misschien ben je ook gewoon druk... Bel maar...

Laura drukt op verzenden - als de twijfel toeslaat. *Was dit wel goed?* Als Laura opkijkt ziet ze Dilek in de gang met een ander MEISJE met een KIND op haar arm staan praten.

Dilek glimlacht naar Laura. Laura staart terug - twijfelt even - dan sluit ze de deur naar de gang.

232 **EXT. ALKMAAR - STRAAT IBRAHIM - DAG**

232

Laura manoeuvreert zich tussen de vele fietsen in de tuin van Ibrahims ouders door. Ze verzamelt alle moed die ze nodig heeft en belt dan aan.

Als de deur open gaat verwacht Laura Ibrahim - maar --

SELA

Hé, Lamyae!

LAURA

Oh, hey... Is Ibi er misschien..?

SELA

Hij is op school.

(ziet teleurstelling)

Maar je mag hier wel op hem wachten.
Kan je mij gelijk helpen koken...

SELA geeft haar een knipoog en stapt opzij.

233 **INT. ALKMAAR - HUIS IBRAHIM - WOONKAMER - NACHT**

233

Laura zit aan tafel met Sela, ELI en LINA. Op tafel staat een grote schaal met eten waar iedereen van pakt. Aan beide hoofdeinden staat een ongebruikt bord. *Voor Ibrahim en Amer.*

Laura is ontspannen, door de sfeer - er wordt gelachen --

SELA

Hij hield meer van dat vogeltje dan van ons.

LINA

Niet waar.

ELI

Wel waar, mam.

ELI

Arabisch

ELI (cont'd)

Hij had een speciale kam voor hem...

Sela en Eli moeten LACHEN - ook Laura lacht mee --

LAURA
Maar wat is ermee gebeurd dan?

LINA
Deurtje van kooi open en toen kwam
Poes...

Iedereen is stil, de sfeer is bedrukt, Laura kan het niet
helemaal plaatsen --

ELI
Hij was als een vader voor dat
beest... Hij leefde nog toen Ibi hem
vond. Eiste dat de dierenarts hem een
spuitje gaf. Hij werd helemaal gek.

Laura's blik valt op de deuk in de stevige vogelkooi. *Dat is
een flinke klap geweest.*

Als ze weer opkijkt ziet ze Eli bezorgd naar haar kijken --

ELI (cont'd)
Gaat alles goed? Bij jullie...

Laura lacht haar ongemak weg - als de voordeur DICHT KLAPT.

Met enkele stappen staat Ibrahim in de kamer - een ernstige
blik in zijn ogen. Laura veert op. Ibi blijft staan --

IBRAHIM
Wat doe jij hier?

LAURA
Ik, eh... Ik was in de buurt.

Ibrahim kijkt haar vol ongeloof aan --

IBRAHIM
Naar boven...

LINA
Ibi, wat is er aan de-

Ibrahim legt zijn moeder met een blik het zwijgen op en kijkt
Laura streng aan.

SELA
(voorzichtig)
Ib... Please...

IBRAHIM
Hou je bek!

IBRAHIM (cont'd)
En spreek me niet tegen...

IBRAHIM (cont'd)
Arabisch

Sela kruipt terug in haar schulp, *angst in haar ogen*.

Laura ziet wat er gebeurt, maar kan niet verstaan waar het over gaat. Ze twijfelt, is bang maar loopt toch mee. Sela en Eli kijken Laura na - *medelijden in hun ogen*.

234 **INT. ALKMAAR - HUIS IBRAHIM - KAMER IBRAHIM - NACHT**

234

Laura loopt de kamer in --

LAURA
Liefvriendje, ik heb je gebeld. Honderd
keer geappt...

Ibrahim loopt achter haar de kamer in en sluit de deur.
Zwijgend neemt hij Laura in zich op.

Laura draait zich bezorgd om - ziet Ibrahims priemende blik --

LAURA (cont'd)
Ibi, wat... wat is er?

IBRAHIM
(kalm)
Ik hoor dingen...

Laura lijkt zich van geen kwaad bewust.

IBRAHIM (cont'd)
Wie is Faysal..?

Tot nu --

LAURA
W-wie..?

IBRAHIM
En Mo?

Laura durft nauwelijks te bewegen. Ontwijkt Ibrahims ogen om de schijn hoog te kunnen houden --

LAURA
Ik... Ik weet niet over wie-

IBRAHIM
Khalid? Michael? Salah? Jeffrey..?

Laura's ogen schieten heen en weer - *Hoe weet hij dit?* --

IBRAHIM (cont'd)
Kloppen de verhalen?

LAURA
Welke-

IBRAHIM

Laura van het Rijnland. Ben jij dat?

Laura zoekt naar woorden. Ibrahim komt dreigend dichterbij.
Laura stapt geschrokken bij hem vandaan --

IBRAHIM (cont'd)

Ben jij haar..?

Laura schudt weinig overtuigend haar hoofd. Ibrahim kijkt haar recht aan --

IBRAHIM (cont'd)

Waarom lieg je?

LAURA

Ibi, alsjeblieft... Dat is een andere
Laura, echt.

Laura kijkt Ibrahim smekend aan - *Geloof me alsjeblieft.*

LAURA (cont'd)

Ik... Ik ben haar niet meer. Laura is
dood. Ik zweer het. Ik ben Lamyae nu.
Ibi alsjeblieft...

Laura omhelst Ibrahim - die zich eng kalm uit de omhelzing los wurmt en de deur opent --

IBRAHIM

Je moet gaan.

LAURA

Nee, nee, neeneenee. Liefje,
alsjeblieft. Laat 't me uit-

Laura klampt zich aan hem vast, maar dan ineens haalt Ibrahim uit. SLAAT Laura met een VLAKKE HAND in het gezicht.

Laura kijkt Ibrahim geschrokken aan. Ibrahim trilt over zijn hele lijf, alle ingehouden woede lijkt er uit te komen.

Laura ziet hoe Ibrahim moeite doet om kalm te blijven - haar wang wordt langzaam rood --

LAURA (cont'd)

Ibi..?

Ibrahims lijf ontspant zich weer en hij kijkt haar strak aan -
pure haat in zijn ogen --

IBRAHIM

(bijna smekend)

Ga weg, alsjeblieft.

Laura kijkt Ibrahim even geschrokken aan - *wie is deze man?*
Dan rent ze de kamer uit.

235 **EXT. ALKMAAR - STRAAT IBRAHIM - NACHT** 235

Laura rent HUILEND over straat.

236 **INT. EBI VUGHT - VERHOORKAMER - DAG** 236

IN HET HEDEN zit Laura naast Janna in de verhoorkamer --

LAURA

Maar ze doen alsof ik een terrorist ben. Ik mag Hamidu geen melk opsturen. En ze vallen mij aan als iemand anders naar me kijkt. Ik ken die hele gast niet eens. Wat de fuck is dit...

JANNA

Ik snap dat je geschrokken bent, maar het is even niet anders. Je hebt niet meer de vrijheden van een moeder.

LAURA

Ik moet mijn kinderen zien. Kan ik niet gewoon praten? Als ik het uitleg-

Laura meent het - *dit is het beste idee*. Maar Janna schudt haar hoofd --

JANNA

Laura, vertrouw me, alsjeblieft. Er hangt vijftien jaar boven je hoofd... Zij hebben geen idee op dit moment. Echt waar, ze gokken maar wat. Jij wil je kinderen zien en nu zwijgen is het beste, echt...

Laura kijkt Janna aan, die indringend terugkijkt - *ze meent het*. Laura knikt: ze besluit Janna te vertrouwen.

237 **INT. EBI VUGHT - VERHOORKAMER - LATER** 237

Laura en Janna zitten tegenover de twee verbalisanten --

VERBALISANT HANNAH

In het interview met '*Kurdistan-twenty-four-dot-com*' zeg je te zijn ontvoerd, maar leg ons dan eens even uit hoe het dan zit met...

Verbalisant Hannah legt iets op tafel. Laura kijkt: een kopie van een BANKAFSCHRIJFT. Ze wijst op het afschrift --

VERBALISANT HANNAH (cont'd)
 ...Honderden Euro's aan de Bever
 Sport. Een nieuw telefoonabonnement.
 Al jullie spaargeld opgenomen...

Verbalisant Sabri legt er een foto vanuit een
 surveillancemachine naast. Laura staat met Tawbah en Hamidu
 aan de balie van de Bever Sport --

VERBALISANT SABRI
 Allemaal in dezelfde week. Wil je
 daar iets over kwijt..?

LAURA
 Ik zwijg.

VERBALISANT HANNAH
 Als je hier over gelogen hebt, waar
 lieg je dan nog meer over?

Laura verbergt haar ongemak met een slok water --

VERBALISANT HANNAH (cont'd)
 Als jij zo doorgaat, groeien je
 kinderen op zonder jou...

Laura slikt haar water met moeite door - denkt even na --

LAURA
 Ik... Zwijg.

Verbalisant Sabri kijkt zijn collega aan. Slaat dan zijn map
 dicht --

VERBALISANT SABRI
 Goed, dit gaat hem niet worden.

LAURA
 Ik wil mijn kinderen zien.

Laura zegt het voor ze er erg in heeft - *opgelucht dat het
 eruit is*. De verbalisanten kijken haar geïnteresseerd aan --

VERBALISANT HANNAH
 Dat wordt wel lastig, zo...

JANNA
 Dit lijkt me genoeg voor vanda-

LAURA
 Mijn zoon krijgt nog borstvoeding.

VERBALISANT SABRI
 Misschien kan je ons hiermee helpen.

Verbalisant Sabri legt een formulier voor Laura op tafel --

VERBALISANT SABRI (cont'd)
 (citeert)
 Ik hou van jou Lamm... Straks zijn we
 hier weg. Dan kan ik kafirs afmaken
 en jij onze zoon leren later
 hetzelfde te doen...

Laura trekt wit weg, Janna wil haar tegenhouden, maar --

LAURA
 Dat heb ik niet geschreven.

JANNA
 Laura, je moet-

VERBALISANT HANNAH
 Nee, maar je spreekt hem ook niet
 tegen, jij zegt alleen-

JANNA
 Dit gesprek is nu klaar.

Janna komt overeind en pakt het formulier van tafel --

JANNA (cont'd)
 Hoe komen jullie hieraan?

Laura kijkt betrappt naar Janna die het formulier leest.

238 **EXT. ZOETERMEER - HUIS ERIC - TUIN - DAG**

238

Eric staat in zijn tuin met zijn telefoon aan zijn oor. Zijn
 ogen zijn groot van ongeloof --

ERIC
 Insha'Allah..?

JANNA (O.S.)
 'Zo God het wil'. Zij zien het als
 een instemming. Maar Laura zegt dat
 het een nikszeggende reactie is en ze
 er niets mee bedoelde.

ERIC
 Maar Ibrahim zegt hier gewoon dat hij
 mensen wil gaan afmaken. En Laura...

JANNA (O.S.)
 Laura zegt effectief niets...

Eric knikt, maar het zit hem toch niet lekker --

ERIC
 Maar ze spreekt hem ook niet tegen...

JANNA (O.S.)

Dat zeiden zij ook al. Maar als ze bewijs hadden, waren we wel klaar. Ik vermoed dat ze bluffen. Anders hadden ze al wel aangetoond dat Laura al die tijd heeft gelogen.

Maar twijfel overheerst nog steeds op Erics gezicht. Zijn blik staat op oneindig.

239 **OMITTED**

239

240 **INT./EXT. ZOETERMEER - AUTO ERIC - NACHT**

240

IN EEN FLASHBACK NAAR EEN VERDER VERLEDEN zit een jongere ERIC in zijn auto te wachten.

Dan ziet hij even verderop de tiener LAURA (14) lopen. Ze draagt een strakke spijkerbroek en een naveltruitje - kleren die de aandacht leggen op de rondingen van haar lichaam.

Eric opent de deur enthousiast van binnenuit --

ERIC

Hey tutje...

Laura stapt zwijgend in, kijkt haar vader niet aan - haar gezicht verborgen achter haar wilde bos krullen.

Eric start de auto en kijkt of hij kan invoegen --

ERIC (cont'd)

Was het leuk?

Laura knikt, gezicht naar de grond. Eric rijdt weg --

ERIC (cont'd)

Liefje..? Ik vroeg wat.

Laura SCHRAAPT haar keel - dan zo overtuigend mogelijk --

LAURA

Ja...

Eric kijkt op, Laura wendt haar gezicht instinctief af --

ERIC

Hey, wat is er?

Eric legt een hand op haar been --

ERIC (cont'd)

Lau...

Laura duwt Eric's hand weg. Nu ziet Eric Laura's gezicht, dat onder de zwarte strepen uitgelopen mascara zit - dus dat hield ze verborgen --

ERIC (cont'd)
Wat is er aan de hand?

LAURA
Ik, ik... Ik wou het niet...

Laura probeert haar knieën te bedekken. Tevergeefs: Eric ziet de gras- en moddervlekken op haar kleren. Eric begrijpt meteen wat er aan de hand is en stopt de auto. Laura staart naar haar knieën --

ERIC
Godverdomme Lau, Wie heeft dit gedaan..?

Laura kijkt op, ziet Eric met zijn telefoon aan zijn oor.

LAURA
Wat doe je?

ERIC
Ik bel de politie natuurlijk.

LAURA
Nee, straks zien ze dat jij belt...

Laura kijkt bang om zich heen. Eric hangt meteen op --

ERIC
Ze..? Zijn ze er nog..? Waar?

Laura baalt - ze heeft teveel gezegd --

LAURA
Papa, alsjeblieft. Ik wil naar huis.

ERIC
Waar..!?

Laura schrikt van haar vaders woede en wijst met tegenzin naar een veldje verderop.

Eric knikt en wil uitstappen. Laura houdt hem tegen --

ERIC (cont'd)
Ik ga alleen met ze praten. Het komt goed. Jij blijft hier.

Eric stapt uit en Laura blijft alleen achter in de auto, kijkt hem verschrikt na.

241 **EXT. ZOETERMEER - BANKJES NAAST VELD - NACHT** 241

Eric loopt over een veldje, richting een bankje met een paar TIENERS. Hij stroopt zijn mouwen op, als...

Uit het niets een van de tieners zijn kant op kijkt - dit is FAYSAL (19). Hij heeft een telefoon aan zijn oor - dan roept hij waarschuwend iets naar zijn vrienden en rent weg.

De groep kijkt ook naar Eric en volgen Faysal.

Eric kijkt de jongens verbaasd na - hoe wisten ze dat? Dan snapt hij het en draait zich terug naar de auto...

Laura kijkt hem schuldig aan, terwijl ze de telefoon van haar oor haalt. Eric kijkt verslagen terug: Laura heeft hem belazerd.

242 **OMITTED** 242

243 **EXT. ZOETERMEER - FLAT JOYCE - GALERIJ - DAG** 243

Eric loopt met grote stappen over de galerij. Zijn kaken strak gespannen, verdriet in zijn ogen.

Eric stopt voor een deur en KLOPT aan.

Na even wachten gaat de deur open en verschijnt de oudere JOYCE. Ze kijkt hem even verbaasd aan - ziet dan de blik in zijn ogen en houdt de deur open --

JOYCE

Kom binnen...

244 **INT. ZOETERMEER - FLAT JOYCE - WOONKAMER - DAG** 244

Eric zit aan de keukentafel. Joyce zet een kop thee voor zijn neus --

ERIC

Het gaat helemaal niet goed nog, vooral Tawbah niet. Ze heeft meer vastigheid nodig. Een moederfiguur...

Eric kijkt haar aan, misschien dat jij kan helpen? Maar dan ziet Eric toch een twijfel bij Joyce --

JOYCE

Helpt het niet dat ze Laura af en toe zien..?

ERIC

Ze mogen haar helemaal niet zien. Ze zit 'in beperking'...

JOYCE
Haar eigen kinderen niet..?

Hij kijkt haar aan - *ziet de twijfel bij Joyce maar kan het niet plaatsen*. Hij drukt door --

ERIC
Ze denken dat Lau alles bij elkaar liegt...

Eric kijkt haar vragend aan - *wat denk jij?* Joyce neemt een slok van haar thee --

JOYCE
Het is wel Laura...

Eric schudt verontwaardigd zijn hoofd.

JOYCE (cont'd)
Vlak voor ze vertrok, stond er uit het niks een cadeautje voor mijn deur... Mijn lievelingsparfum en...

Uit een la haalt Joyce een USB-stick. Ze kijkt Eric ietwat beschaamd aan - *Joyce loopt hier duidelijk al lang mee rond*.

CUT TO:

Eric en Joyce zitten achter een laptop met de USB-stick. OP HET SCHERM is een filmpje te zien van Laura. Ze zit in *chador* aan de keukentafel van haar appartement. Laura kijkt recht in de camera - zit midden in een relaas --

LAURA
...en dat neem ik jou ook niet kwalijk. Maar ik sta achter de keuzes die ik heb gemaakt. En dit is mijn keuze. Er is maar één Allah...

Bij die woorden steekt Laura één vinger in de lucht --

LAURA (cont'd)
...en zijn licht schijnt over mij en ons gezin. En ik ben bereid alles voor hem te doen. Als ik sterf is dat de wil van Allah... Dat is Jihad...

Laura kijkt de camera in om haar woorden kracht bij te zetten. Legt dan haar handen open voor haar op tafel en PREVELT een gebed - de eerste woorden duidelijk Arabisch, daarna wordt het onverstaaanbaar.

Als Laura klaar is steekt ze haar hand uit om de laptop dicht te klappen. Ze kijkt nog één keer in de camera --

LAURA (cont'd)

Ik weet dat het niet altijd goed ging tussen ons, maar toch hoop ik dat je ooit Allah vindt en gelukkig wordt...

IN DE KAMER staart Eric met grote ogen naar het nu zwarte scherm. Joyce wacht gespannen zijn reactie af. Eric zoekt naar woorden - dan in een poging het goed te praten --

ERIC

Ja... dit soort dingen zei ze gewoon. Die betekenen niks... Toch..?

Eric ziet de blik van Joyce, die Laura overduidelijk niet vertrouwt.

245 **INT. ZOETERMEER - HUIS ERIC - WOONKAMER - NACHT**

245

Eric zit aan zijn keukentafel, staart naar zijn laptop. De USB-stick erin.

Het filmpje is net afgelopen als Eric het nog een keer aanzet. *Alsof hij het niet echt kan geloven.*

246 **EXT. ZOETERMEER - WINKELSTRAAT - DAG**

246

IN HET VERLEDEN loopt Laura met NOUR, in chador, door de winkelstraat. Laura duwt Tawbah in een kinderwagen voor zich uit. Laura en Nour hebben een ijsje in hun hand --

LAURA

Fuck dat, ik ga daar echt niet meer heen. Iedereen haat me daar. Dat jij nog met me praat...

Nour lacht instemmend, antwoordt met een Vlaams accent --

NOUR

Dat snapt ook niemand... Maar ga je dan helemaal niet meer naar school?

Laura haalt haar schouders op --

LAURA

Ik wil het wel, maar het past nu gewoon niet. Iedereen zoekt zo aan m'n kop. En Ibi... Dat wil ik eerst goed hebben. School komt later wel.

Laura geeft Tawbah een lik van haar ijsje en pakt instinctief haar telefoon - *nog steeds geen bericht*. Ze stopt hem teleurgesteld weg --

NOUR

Hoe is nu het met Ibrahim..?

LAURA
Nog steeds boos. En terecht...

NOUR
Jawel, maar slaan...

LAURA
Het was geen slaan. Niet echt. Hij hield zich zo in... En ik had hem niet zo moeten pushen...

Nour blijft staan --

NOUR
Nee Lam...

LAURA
Ik heb gelogen. Tegen mijn man...

NOUR
Precies, hij is je man. Alsof hij nooit iets fout heeft gedaan. Jij vergeeft het hem toch ook...

LAURA
Ja maar wat hij deed was-

NOUR
Was iets aan Allah om over te oordelen. Jij komt van zo ver. En vecht overal alleen voor...

Laura kijkt naar de felle Nour, weet niet wat ze moet zeggen. Duwt Tawbah verlegen voor zich uit --

NOUR (cont'd)
En dat is zwaar Lam. Ik ken het. Ik vecht ook tegen m'n moeder om bij m'n man te kunnen zijn. En jij blijft gaan, hoe zwaar ze het je ook maken. Dat is pas geloven...

Laura lacht schamper --

LAURA
Wat weet ik daar nou van...

NOUR
Alles... Het gaat niet om de weg die je hebt afgelegd, het gaat erom waar je uiteindelijk terecht komt...

LAURA
Ik wil gewoon een gezin, met hem...

NOUR

Dan moet je daarvoor gaan. Hem laten zien dat je voor hem vecht. Vertrouw op Allah, dan lukt het. Echt...

Laura kijkt naar haar vriendin in chador, die bijna straalt van felheid, en knikt. Weet wat haar te doen staat.

247 **EXT. DEN HAAG - BEDRIJVENTERREIN - DAG**

247

De deuren van een modern gebouw gaan open. Op de gevel van het gebouw staat: ALHURAA ISLAMIC UNIVERSITY

Meerdere MANNEN in Djellaba lopen de brede stoep op. Ibrahim loopt ertussen, in gesprek met twee JONGENS MET BAARDEN en een OUDERE MAN MET BAARD - De oude man voert het woord en Ibrahim en de jongens hangen aan zijn lippen --

LAURA (O.S.)

Ibrahim...

Ibrahim verstijft en kijkt op - recht in het gezicht van de zenuwachtige Laura in CHADOR. Even lijkt Ibrahim onder de indruk van Laura's mooie nieuwe verschijning.

LAURA (cont'd)

Kunnen we even pra...

Maar dan loopt Ibrahim achter de andere mannen aan. Als Laura volgt - pakt Ibrahim haar uit het niks stevig bij haar arm --

IBRAHIM

Gedraag je.

IBRAHIM

Arabisch

*

Laura kijkt hem rustig aan - probeert de pijn te negeren --

LAURA

Ik wil alleen praten. Ik ben nog steeds je vrouw...

Ibrahim ontspant zijn grip - kijkt naar de oudere man verderop. Hij voelt zich duidelijk onder druk gezet en gebaart Laura hem te volgen.

248 **EXT. DEN HAAG - BEDRIJVENTERREIN - BANKJE - DAG**

248

Laura en Ibrahim zitten op een bankje bij een grasveld aan een drukke weg. Laura kijkt haar man aan, wil hem overtuigen met haar blik. Ibrahim staart naar de voorbijrazende auto's --

LAURA

...dus ik begrijp het als je me niet meer wil. Maar ik kan niet veranderen wat ik heb gedaan.

(MORE)

LAURA (cont'd)

Ik kan alleen maar vooruit. En het enige wat ik daar zie, ben jij...

Laura schuift dichterbij Ibrahim toe --

LAURA (cont'd)

Ik heb voor Allah gezworen om jouw vrouw te zijn. Dus als jij dat ook nog wil... Doe ik alles voor je.

Laura kijkt Ibrahim bijna smekend aan, hij staart strak voor zich uit. Laura zoekt naar iets in zijn gezicht. Een teken dat haar woorden binnen komen - dan --

LAURA (cont'd)

Ik hou van je. Zoals geen andere vrouw ooit van haar man heeft gehouden. Ik wil niks liever dan ons. Jij, ik en... ons gezin...

Laura wacht gespannen. *Geen reactie.*

Even slaat de paniek toe bij Laura - dan herpakt ze zich --

LAURA (cont'd)

Nou, dat wilde ik zeggen...

Laura staat op en loopt vol zelfvertrouwen weg - *heeft gedaan wat ze kon.*

249 **INT. ZOETERMEER - OPVANGHUIS DILEK - KAMER LAURA - DAG** 249

Laura leest een koran aan haar bureau in haar opgeruimde kamer, als er op de deur wordt GEKLOPT.

Laura kijkt op en ziet Ibrahim in de deuropening staan. Even kan Laura zijn blik niet lezen - maar dan ziet ze het.

Het spijt hem.

Laura komt overeind en valt Ibrahim in de armen. Ze omhelst hem intens en Ibrahim glimlacht.

250 **INT. ZOETERMEER - HUIS LAURA & IBRAHIM - DAG** 250

De deur gaat open. Laura komt geblinddoekt binnen, een lach op haar gezicht. Ibrahim begeleidt haar naar het midden van de kamer en haalt dan de doek weg --

Laura kijkt om zich heen en haar glimlach verdwijnt:

Een kaal appartement. Schimmelvlekken op de muren. Een enkel peertje aan het plafond. Maar één muur is helder wit, duidelijk net geverfd.

Ibrahim ziet Laura's teleurstelling niet en kijkt trots de kamer rond --

IBRAHIM

Ons eigen huisje. Twee slaapkamers.
Een douche. Maar zeshonderd per
maand. Alleen nog verven en het is
van ons.

Laura ziet de verfvlekken op Ibrahims broek. Ibrahim heeft een aanstekelijke lach op zijn gezicht --

IBRAHIM (cont'd)

Speciale anti-schimmel, hoef je er
maar één keer overheen...

Laura probeert haar teleurstelling te verbergen --

IBRAHIM (cont'd)

Je vindt het niks...

Laura schudt haar hoofd, *zoekt naar een uitweg* --

LAURA

Jawel, het is fantastisch. Ik wil
niks liever, maar... Jeugdzorg! Ze
gaan dit zien als een slechte plek.

IBRAHIM

Nou en liefje, je bent niet met hun
getrouwd. Ik ben toch je man...

Ibrahim stapt op haar af, neemt haar hoofd liefdevol in zijn handen. Laura lacht verliefd naar hem - *hoe kan ze hier nou 'nee' tegen zeggen?*

Laura kijkt opnieuw naar het appartement en knikt haar twijfel weg. Steeds fanatieker.

Ze gaan het gewoon doen!

Laura zoent Ibrahim enthousiast, hij zoent terug. Het zoenen wordt heftiger. Intenser. Seksueler. Ze gaan naar de grond.

Ibrahim MOMPILT een snel gebed terwijl hij en Laura zich onhandig zoenend uitkleden. Hij klimt op haar. Ze kijken elkaar aan. Laura lacht. Ibrahim begint te stoten.

Hij houdt het niet lang vol. Wil zich terug trekken --

LAURA

Nee, niet...

Ze kijkt hem intens verliefd aan. Ibrahim twijfelt. Maar komt dan al in haar klaar.

Even kijken ze elkaar aan, dan kijkt Laura om zich heen en begint te LACHEN. Ibrahim LACHT mee.

251 **INT. ZOETERMEER - HUIS ERIC - SLAAPKAMER ILIAS - NACHT** 251

Een GIL.

TERUG IN HET HEDEN zit Tawbah rechtop in bed te schreeuwen.

Hamidu schiet overeind en HUILT mee.

TAWBAH

Mama..!

Eric komt de kamer binnen en KNIPT het licht aan.

252 **INT. ZOETERMEER - HUIS ERIC - WOONKAMER - VROEGE OCHTEND** 252

Eric, Tawbah en Hamidu zitten in pyjama op de bank voor de televisie. Voor hen op de grond staat een verhuisdoos open. Op de zijkant staat groot 'LAURA' geschreven.

De doos zit vol oude spullen van de jonge Laura: Een knuffel, boekjes, schriftjes en wat videobanden.

OP DE TELEVISIE is een slechte opname te zien van een camera die tussen de struiken doorloopt.

OP DE BANK leunt Hamidu tegen Eric aan. Tawbah staart geconcentreerd naar het scherm --

ERIC

Bijna, bijna... En daar is ze...

OP DE TELEVISIE loopt de JONGE LAURA (11) een zonnige tuin in. Ze heeft een vergrootglas in haar hand en is verkleed als avonturier. Ze wenkt de JONGE ILIAS (7) haar te volgen. Ilias is bleek en heeft een bol buikje.

ERIC (cont'd)

Dat is mama...

OP DE BANK wijst Eric op de televisie. Een glimlach breekt door op het gezicht van Tawbah. Ze loopt naar de televisie. *Tawbah wil zo dichtbij mogelijk zijn.*

Hamidu volgt zijn grote zus, Eric helpt hem. Samen gaan ze naast Tawbah zitten. Tawbah ontspant zich en leunt met haar hoofd tegen de arm van Eric.

OP DE TELEVISIE houden Laura en Ilias het vergrootglas boven een zandhoop en inspecteren alles, *twee kinderen op safari.* Laura ROEPT naar de camera - *moet je kijken!*

IN DE KAMER staart Eric ook naar het scherm. Iets in zijn ogen breekt bij het zien van zijn zorgeloos spelende kind.

Hij drukt Tawbah en Hamidu dichter tegen zich aan - terwijl Laura op televisie zorgeloos doorspeelt.

253 **INT. EBI VUGHT - KANTOOR RECHTER COMMISSARIS - DAG**

253

Laura zit met handboeien om haar polsen naast Janna. Tegenover hen achter een groot bureau zit een oudere man, RECHTER COMMISSARIS (RC) ORBAN. Hij leest voor --

RC ORBAN

...een afstandelijke en ongeïnteresseerde indruk. De verdachte lijkt geen enkel berouw te tonen maar eerder te willen provoceren.

RC Orban kijkt op uit zijn papieren. Janna komt overeind --

JANNA

Edelachtbare, dank u. Ten eerste wil mijn cliënt aangeven spijt te hebben van wat er in Vught is voorgevallen.

Janna werpt een blik op Laura - dan bijna fluisterend --

LAURA

Ja, sorry...

JANNA

Maar ook geeft ze aan dat de in beperking stelling, voor een jonge moeder, zijn tol eist.

RC ROBAN

U bouwt toe naar opheffing..? Gezien de huidige verdenkingen aan het adres van uw cliënt lijkt me dat nog niet aan de orde.

Laura schudt haar hoofd - is het er duidelijk niet mee eens.

JANNA

Dat begrijp ik. Toch wil ik vragen om een uitzondering. Voor haar kinderen en haar vader, als begeleider...

RC Orban kijkt Laura onderzoekend aan --

RC ORBAN

Goed, de uitzondering zal ik voor de volgende zitting in overweging nemen. Een keuze die afhangt van-

LAURA

Fok dat! Dat duurt negentig dagen..!

Janna kijkt Laura fel aan, wat doe jij nou?! Laura ploft gefrustreerd terug op haar stoel en staart naar haar voeten - *beseft dat ze te ver is gegaan.*

Janna kijkt RC Orban verontschuldigend aan. De man knikt terug - *laat het voor nu gaan --*

RC ORBAN

Een keuze die dus afhangt van het verloop van het onderzoek. Wel geef ik vanaf heden toestemming tot het afdragen van moedermelk...

254 **INT. EBI VUGHT - CEL LAURA - NACHT**

254

Laura zit op bed in haar cel. Het monotone KRRRT KRRRT vult de ruimte. Haar gezicht op onweer, duidelijk nog boos door de uitspraak van de Rechter Commissaris - *totdat...*

GEBONK OP DE MUREN verderop in de gevangenis, steeds MEER, steeds HARDER - dan in het Arabisch --

GEDETINEERDE MUSTAFA (O.S.)
Voor onze zuster!

GEDETINEERDE MUSTAFA (O.S.)
Arabisch

*

Laura luistert, *hoort ze dat nou goed?*

Het BONKEN wordt ritmisch. De gedetineerde zet een IS-STRIJD LIED in. Andere STEMMEN volgen, ook in het Arabisch --

GEDETINEERDEN (O.S.)
Ik ben met u, versterkt de gelovigen. Ik boezem ontzag in de harten der ongelovigen. Slaat daarom hun hoofd af en slaat alle toppen van hun vingers af.

GEDETINEERDEN (O.S.)
Arabisch

*

Laura staart voor zich uit - *wil de stemmen uitbannen.* Haar blik verstart bij ieder woord dat de mannen zingen.

255 **EXT. ZOETERMEER - HUIS ERIC - TUIN - NACHT**

255

Eric zit met een glas whiskey in zijn hand op een stoel in zijn achtertuin. Op de leuning van zijn stoel ligt de USB-stick. Voor hem brandt een vuurkorf.

Eric staart in het vuur - onderbreekt zijn blik alleen voor een slok van zijn whiskey - als...

...hij uit het niks de USB-stick in de vuurkorf gooit.

Hij staart naar de smeltende USB-stick in het vuur. Een vastberaden blik in zijn ogen.

Nu kan hij niet meer terug.

256 **INT. ZOETERMEER - HUIS LAURA & IBRAHIM - DAG**

256

IN HET VERLEDEN is het vers geveerde appartement geveegd en de keuken schoon. Er staan enkele meubels - maar vooral nog veel onuitgepakte dozen.

Ibrahim ijsbeert door de kamer. Tawbah zit naast hem op de grond te spelen - als...

...er een ENTHOUSIASTE GIL van de gang klinkt.

Laura komt de kamer binnen en kijkt naar iets in haar handen - *het staat er echt --*

LAURA (O.S.)

Ya Allah...

Ibrahim kijkt haar vragend aan. Laura knikt lachend en geeft hem de PREDICTOR. Laura pakt Tawbah vast - dans met haar --

LAURA (cont'd)

Mama krijgt een baby.

Ibrahim kijkt naar de Predictor. Kan het nog niet geloven --

LAURA (cont'd)

Je wordt papa...

Laura omhelst Ibrahim en danst nu met hem --

IBRAHIM

Ya Allah! Ya Allah, een zoon.

Tawbah danst mee - haar handen uitgestoken naar Laura en Ibrahim. Ibrahim pakt de handen van Tawbah en draait rond --

IBRAHIM (cont'd)

Ya Allah, Ya Allah!!!

Laura kijkt lachend naar Tawbah die KIRT van plezier en Ibrahim die nog een rondje draait. En nog een. En nog een.

Tawbah LACHT nu hysterisch, haar stem slaat over. Laura's lach verdwijnt van haar gezicht --

LAURA

Ibi...

Ibrahim hoort haar niet. Hij gaat door - heeft een maniakale blik in zijn ogen.

Laura zoekt Ibrahims ogen, wil dat hij stopt. Tawbah GILT inmiddels - vindt het doodeng --

LAURA (cont'd)
Ibrahim, stop. Ibi, stop. Stop. STOP!

Eindelijk weet Laura tot hem door te dringen. Hij zet Tawbah neer. Laura vangt de duizelige Tawbah op, die haar gezicht huilend in haar moeders rok verbergt.

Ibrahim kijkt van Tawbah naar Laura. En dan lijkt hij langzaam weer bij zinnen te komen. *Schaamte in zijn ogen.*

Laura kijkt hem vol verbijstering aan - *wat bezielde je?*

LAURA (cont'd)
Ibi..?

Maar Ibrahim wil hen niet meer onder ogen komen en loopt het appartement uit. Laura kijkt Ibrahim na - *wie is deze man?*

De man voor wie ze net onvoorwaardelijk gekozen heeft.

== EINDE AFLEVERING 2 ==